

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mije preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 39 (629), 20. kolovoza 2023.

KRALJICA

XX nedjelja kroz godinu

Ljubav

*Ljubav me susretljivo primi; ipak duša mi uzmače,
svjesna kala i grešnosti.*

*Ali, vidjevši me kako oklijevam već kod prvog ulaska, pride mi
bistrovidna Ljubav i zapita blago da mi što ne nedostaje.*

„Dostojanstvo uzvanika da bude ovdje“, odgovorih.

Ljubav mi reče: „Ti ćeš biti taj.“

„Ja, zao i nezahvalan? Ah, moj ljubljeni, ne mogu te gledati.“

Ljubav me uze za ruku i odgovori sa smiješkom:

„Tko ti dade te oči ako ne ja?“

*Istina je, Gospode, ali ja sam ih uprljao; nek, sramota moja ide
kamo zaslужuje.*

*A zar ne znaš, reče mi ljubav, tko ju je na se preuzeo? Ljubljeni,
onda će posluživati.*

Sjedi, reče mi Ljubav i kušaj moja jela. Sjeo sam i blagovao.

I. čitanje (Iz 56, 1. 6-7), II. čitanje (Rim 11, 13-15. 29-32)

Evanđelje po Mateju (Mt 15, 21-28)

BOG JE BOG SVIH

Iako smo različiti rasno, nacionalno, spolno, kulturno ..., ipak uime te različitosti ne smije se prisvajati Boga samo za sebe. Bogu se ne smiju postavljati granice i ograde. Nema nacionalnog Boga, pa niti Boga različitih religija. Bog je Bog za sve ili se uopće ne vjeruje u Boga. Možda bi čovječanstvo trebalo učiniti konsenzus u vjerovanju u Boga.

Tada bi to bio oslonac za sva zblizavanja i za jedinstvo. Bog je Jedan, Bog je posvudašnji, Bog je različit od svijeta.... Neki misle da je bolje nevjerovanje nego li vjerovanje u krivog boga. Moglo bi se reći da je prvenstveni cilj cijeloj Bibliji da objavi Jednog Boga. U vjerovanju u jednog Boga Izrael se u pustinji sjedinio i postao jedan.

To je put i model sveopćem jedinstvu čovječanstva. Svim ljudima je samo jedan Bog Izvor i Budućnost. Bog nije ljudski zaključak zato je teško naći "konsenzus", ali 'konsenzusom' možemo svi biti otvoreni glasu Božjem. Božjoj objavi. Svi smo tražitelji Božjeg lica. Istina je da mi svi na svoj način doživljavamo Boga. To je osobni doživljaj, ali kad je riječ o općoj istini Boga onda je ona šira od osobnog doživljaja i posebnosti. Kao što djeca različito doživljavaju svoje roditelje, ali oni su im jedno.

Oko njih se okupljaju, u sebi nose njihove karakteristike. Tako i ljudi, iako su različiti ipak nose božansku karakteristiku jednog Boga. Pred jednim Bogom nema privilegiranih. Iako se Isus povjesno objavljuje u jednom narodu i određenoj kulturi i religioznosti, ipak svojim uskrsnućem postaje kozmički Krist i svojina svakog ljudskog srca koje čezne za ljubavlju i dobrotom.

Nikao je u Izraelu da bude spasitelj svijeta. Koliko li je bilo razmjerica i ratova u ime Boga? Nedavno za ratove u Aziji reče pjesnik Ruschdi (Sotonski stihovi, osuđen od islamskih

fundamentalista) da je problem Bog. Kao da Bog ratuje u Aziji?! A skoro su najteži i najdalekosežniji razlazi u vjerovanju. Isus otvara Boga svim ljudima koji vjeruju u njega i koji mu se otvaraju.

Religije su samo putovi prema Bogu. Istina, nisu svi putovi jednaki i čisti. Zato ljudi i biraju put kojim će živjeti svoju vjeru u Boga. Žena sirofeničanka, poganka ne pripada Izraelu, ali vjeruje u Boga. "Ženo tvoja je vjera velika, neka ti bude...", odgovara Isus na njezinu molbu. Tako Isus otvara vjeru Izraelovu svim ljudima. Tako je Izraelov put prema Bogu postao put većinskog čovječanstva (židova, kršćana i muslimana).

Isus dijeli kruh života svim ljudima bez obzira iz kojeg su naroda. Vjeru i Boga ne može se za sebe prisvojiti. On je otac svih ljudi jer su svi ljudi na njegovu sliku. Svi se u njemu prepoznajemo, sve nas one prepoznaje. Svi su ljudi isti i različiti, a Bog je Jedan svim ljudima i cijelom svemiru. Ne vjerujem da itko od ljudi želi diobu u ime Boga, ali se ona tako događa jer se vrednuje samo svoje vlastito viđenje ili vlastito vjerovanje.

Tako se mi dijelimo radi sebe u ime Boga. Svjesni smo da egoizam nije dobar, ali ga zadržimo radi vjere u 'pravoga Boga'. M. Eckhart je rekao na jednom mjestu da bi se trebalo odreći 'našeg' Boga radi Boga. Uvijek je opasnost da se formira svojeg Boga i time se stvari zapreka za upoznavanje i doživljajem živoga Boga.

Zato danas treba Isusovu poruku, Isusovu Riječ dijeliti ne kao mrvice nego kao potpuni ručak. Kao da neki trajno ljudi tretiraju nezrelima i uvijek im izlaži na dosta nepotpun i nejasan način Isusovu Radosnu vijest.

Bog je uvijek Netko tko nadilazi naše shvaćanje. U njega treba vjerovati, Njemu se treba otvoriti, Njemu se treba povjeriti. To nas uči Isus Krist. Kroz njega se najbolje može naslutiti veličina i ljubav Božja. Bog je ljubav i tko ljubi taj poznaje Boga. Tko ne ljubi taj ne pozna niti Boga niti bližnjega svoga.

Marijan Jurčević, OP